STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

EDWARD J. HIGGINS, Generaal. WILLIAM BOOTH, Stichter. W. PALSTRA, Kommandant.

31STE JAARGANG, No. 2 | Internationaal Hoofdkwartier: 101 Queen Victoria St. Londen E. C. | 1 FEBRUARI 1930. | Territoriaal Hoofdkwartier voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng. | PRIJS 10 CENT.

Langs den heelen weg heeft God Zijn waarschuwingen geplaatst, maar als hij dat doen kan, bedekt de duivel ze en lokt zijn slachtoffers naar 't verderf.

TREKT NIET EEN ANDER JUK AAN.....

Hij was achttien jaar.

Op zekeren dag kwam hij thuis en sprak z'n moeder over een nieuwen kameraad in z'n klas, een zoon van Heils-Officieren. Beide jongens hadden het de afgeloopen week goed met elkaar kunnen vinden en Dolf had Wim Donker uitgenoodigd, den Zondag bij hem door te brengen.

De samenkomsten waren nieuw voor hem, het Muziekkorps trok hem aan. 's Avonds knielden er verschillende menschen neer aan de zondaarsbank. Wim was zelf ook overtuigd, maar gaf zich dien avond niet over. Dit bezoek werd gevolgd door meerdere en toen, op een Zondagmorgen, kwam Wim moedig naar voren gestapt en gaf zich aan God.

In dien tijd begrepen zijn vader en moeder nog niet veel van het Leger, maar ook zij begonnen de samenkomsten te bezoeken. Wim werd Soldaat, getuigde in de samenkomsten, leerde een instrument te bespelen en droeg de Leger-uniform. Op zekeren dag kwam hij thuis met Kandidaten-formulieren. „Wel, Moeder," merkte Wims vader op, „het lijkt er op, alsof jij toch je hartewensch verkrijgt. Nu wordt Wim toch een prediker."

Nuttige dagen volgden. En toen maakte Wim een fout, door met een schoolkameraad naar een concert te gaan, in plaats van naar de muziekrepetitie. Een jonge dame met een wondermooie stem, zong. Z'n vriend, die begreep, dat Wim zich tot de zangeres aangetrokken gevoelde, bood aan, hem een uitnoodiging te bezorgen. Het gevolg was, dat Wim den volgenden Zondag een bezoek bracht aan het huis van Juffrouw Prins. Hoe kwelde z'n geweten hem! Op Zondagmorgen wendde hij hoofdpijn voor. Hij kon toch niet naar de heiligingssamenkomst, terwijl hij zoo'n afspraak had gemaakt voor den middag? Toen hij beneden kwam en later zonder uniform de deur uitging, begreep z'n moeder wel, dat er iets niet in den haak was. Wat een heel ander tehuis was dat, waar Juffrouw Prins woonde! Er werd luidruchtig gelachen, men verkocht ruwe grappen en ten slotte werd er bij Jazz-muziek gedanst. Ongetwijfeld voelde Wim zich heelemaal niet op z'n plaats, maar Juffrouw Prins schonk veel aandacht aan hem en probeerde te maken, dat hij zich „thuis" zou gevoelen. Dit bezoek was het eerste van vele andere. Al het andere werd verwaarloosd — tehuis, Muziekkorps, gebed, samenkomsten.

Wim's moeder beduidde hem, dat het hem geen geluk zou brengen, als hij met dat meisje trouwde; Wim maakte echter dezelfde fout, die zoo velen hebben gemaakt, door te denken, dat hij haar wel voor God zou winnen, als ze eerst maar getrouwd waren. Hij was vast besloten, dit jonge meisje te hebben.

Toen viel de slag. Wim vroeg z'n ouders toestemming tot een huwelijk en of hij met z'n verloofde thuis mocht komen. Hij verklaarde heel stellig, dat alleen z'n moeders invloed nog noodig was om z'n aanstaande volmaakt te doen zijn. Hij won z'n pleidooi.

Wim's vader had echter spoedig ingezien, dat de gemaakte schikkingen — ze waren aanvankelijk bij Wim's ouders ingetrokken — onmogelijk konden worden gehandhaafd. De jonge vrouw weigerde, zich ten goede te laten beinvloeden. Haar zusters en vrienden kwamen haar herhaaldelijk bezoeken en bij zulke gelegenheden werd het rustige tehuis herschapen in een waar dollemanshuis.

Ten slotte haalde mijnheer Donker het geld, dat hij en z'n vrouw hadden opgespaard om hun zoon een behoorlijke uitrusting te verschaffen, als z'n keuze van beroep voor de toekomst zou zijn gemaakt, en meubileerden daarmee een geriefelijke woning, waarna de jongelui op zichzelf gingen wonen. Spoedig bemerkte Wim toen, welk een groote vergissing hij had begaan. Iederen avond was hun huis vol met jonge vrienden van zijn vrouw. Als hij thuiskwam van zijn vaders kantoor, was zijn vrouw uit en had geen eten voor hem klaar. Toen kwam de baby en daarmee nieuwe hoop voor Wim op betere dagen. Z'n vrouw was niet blij met den kleinen „vreemdeling", maar Wim was in de wolken met z'n zoon.

Toen hij echter avond op avond thuiskwam en z'n vrouw niet thuis vond, die de kleine dan maar had overgelaten aan de zorg van de buren, trachtte hij haar tot rede te brengen. Dit gesprek eindigde in bitteren twist en, ofschoon het reeds laat in den avond was, verliet ze het huis, zeggend, dat ze nooit meer bij hem terug zou komen. Gebroken van hart pakte hij de zaken van den kleinen jongen bij elkaar en bracht hem naar z'n moeder. Er was geen hoop op hereeniging.

Op een morgen vond Wim's moeder een briefje, waarin hij vertelde, hoe het hem speet, haar te moeten verlaten, maar hij kon de wroeging niet meer verdragen. Hij voegde er aan toe, dat hij geld zou sturen voor z'n zoon en bad, dat hij mocht opgroeien tot troost en vreugde van z'n grootouders.

Op vaste tijden bereikte het geld de oude menschen. Hun kleinzoon groeide op, het evenbeeld van z'n vader, maar z'n grootmoeder kwam nooit over de diepe smart heen, die daar knaagde aan haar hart, en toen Willy nog maar 'n kleine jongen was, ging zij heen. Haar laatste gedachte en gebed waren gewijd aan haar dwalenden zoon, en terwijl ze afscheid nam van Willy en hem kuste, zeide ze: „Als je je vader ooit weerziet, moet je hem vertellen, dat grootmoeder aan de andere zijde der paarlenpoort op hem wacht." Toen begreep Willy dat alles nog niet, hoewel hij zich die opdracht van z'n grootmoeder later wel herinnerde. Men kon Willy altijd samen zien met grootvader. Ze bezochten de Legersamenkomsten en Willy gaf z'n hart aan God. Hij werd Korpskadet en later Kandidaat.

Eenige weken voor zijn vertrek naar de Kweekschool, ging zijn grootvader plotseling heen, nadat hij hem dezelfde opdracht had gegeven als zijn grootmoeder, jaren geleden.

Jaren gingen voorbij en Willy, nu Kapitein Donker, was met z'n vrouw op weg naar hun aanstelling in Indië. Zittend op het dek, spraken zij over het verleden en over de toekomst. „Op wonderbare wijze brengt God Zijn wonderen tot stand", zeide Willy tot z'n vrouw, terwijl hij zich afvroeg, of hij ooit in de gelegenheid zou zijn, de boodschap van liefde en vergeving van zijn grootouders aan zijn eigen vader over te brengen. Eindelijk bereikten ze hun bestemming, raakten spoedig gewend aan de zeden en gewoonten van het volk, en waren gelukkig in hun werk.

Op zekeren dag bezocht de Kapitein een groot Militair Hospitaal. Den tuin doorloopend, zag hij onder de schaduw van een der boomen een ouderen man zitten. Op z'n schoot lag een opengeslagen boek en hijzelf staarde doelloos in de verte. De jonge Officier bleef even staan. Hij voelde zich op onverklaarbare wijze aangetrokken tot dien ouden Soldaat. Toen kwam hij een stapje nader.....

Vader en zoon keken elkaar in de oogen, handen en harten ontmoetten elkaar en tranen werden geschreid, toen de Kapitein de boodschap van z'n grootouders overbracht.

Maanden gingen voorbij — toen keerde de zwerveling terug naar de schaapskooi, door het geloof en de gebeden van z'n jongen. Berouw kan het verleden niet ongedaan maken, maar Wim bidt, dat zijn ongehoorzaamheid aan de stem van God een les moge zijn voor zijn eigen zoon en ook voor menschen, die het pad van den plicht hebben verlaten.

KANDIDATEN.

„Red degenen, die ter dood gegrepen zijn; want zij wankelen ter dooding, zoo gij u onthoudt".-
Spreuken 24 : 11.

KANDIDATEN — dit woord roept in de herinnering van ons, Officieren van het Leger des Heils, gedachten aan den tijd toen wij ons, bezield met een heilig vuur, beheerscht door een sterk verlangen naar de redding van het verlorene en met een duidelijk bewustzijn van de roeping waarmede God Zelf ons riep, aanboden als Kandidaat voor het Officierschap in het Leger des Heils. Allen herinneren wij ons, hoe wij in spanning uitzagen naar de formulieren die ons gezonden zouden worden en toen wij deze ontvingen, hebben wij die ernstig en biddend gelezen en overdacht en toen met een vast besluit de verschillende vragen beantwoord, waarna wij in de stilte van onze binnenkamer een nieuw verbond maakten met den Heer, waarbij wij ons verbonden tot een leven van arbeid in den dienst van Zijn Koninkrijk. Volgde onze aanname door het Hoofdkwartier, onze Kweekschool-ervaring en — ..... een deur van nuttigheid en arbeid voor de uitbreiding van het Koninkrijk Gods en in dienst van den naaste was ons geopend.

Terugziende danken wij den Heer uit 's harten diepsten grond, voor al Zijn zegeningen ons in onzen arbeid voor Hem geschonken en voor al Zijn heerlijke beloften, welke aan ons vervuld zijn geworden, sedert dat belangrijke oogenblik, waarop wij ons aanboden als Kandidaat.

Geliefde lezers, het Leger des Heils hier in deze gewesten heeft een groote behoefte aan arbeiders en arbeidsters. De behoefte aan Kandidaten voor het Officierschap is groot, grooter misschien dan wij ons indenken kunnen, omdat het aantal dergenen „die ter dood gegrepen zijn" in deze landen zoo enorm groot is.

Het menschdom keert zich af van God, den Heer — Zijn dienst — het navolgen en drukken van de voetstappen van Jezus wordt beschimpt en bespot en ons. . . . . U en mij is de taak op de schouders gelegd om getuigen te zijn van Hem, Die ons vrijgekocht heeft met Zijn dierbaar bloed.

Ontveins het U niet, er is veel werk te doen, oneindig veel, en jonge menschen, mannen en vrouwen, die zich zelven in dienst willen stellen van het werk der evangelisatie, het werk der barmhartigheid en der medische zending, zijn zeer noodig.

Het Leger des Heils vraagt van dezulken gewilligheid tot gestagen, dikwijls zwaren arbeid, gehoorzaamheid aan de reglementen welke dien arbeid besturen, maar bovenal liefde tot den Heiland en een brandende begeerte om de volken dezer eilanden het heil in Christus te doen deelachtig worden.

Het zij mij vergund met enkele woorden weer te geven welk soort van jongelieden wij gaarne zouden zien toetreden tot de rangen van ons geliefd Leger des Heils:

1. Dezulken, die, zich van hun bekeering bewust, den Heer hartelijk liefhebben en dienen naar hun beste vermogen;
2. Dezulken, die niet versaagd zijn voor noesten arbeid en voor moeilijkheden;
3. Dezulken, die bereid zijn om steeds in de eerste plaats de belangen van den strijd te zoeken en te dienen en slechts in de laatste plaats aan zichzelf zullen denken;
4. Dezulken, voor wien het Officier worden een maatschappelijk offer beteekent, m. a. w. die door hun toetreden tot de rangen een goede, welbetaalde positie moeten prijs geven; lieden dus, voor wien het volgen van den Heer meer beteekent dan positie en aanzien in deze wereld.

Tegenover deze eischen kan het Leger stellen de ongelimiteerde gelegenheid tot nuttigen arbeid en de voldoening gesmaakt door degenen, die den Heer dienen in volkomenheid des harten.

Binnen enkele maanden zal te Bandoeng een nieuw Kweekschoolgebouw verrijzen, hetwelk plaats zal bieden aan veertig mannen en vrouwen, die als Kadetten daar hun opleiding tot Officier zullen ontvangen. Zult gij zijn onder de bevoorrechten, die deel zullen uitmaken van dien eersten cursus in het nieuwe Kweekschoolgebouw ? Nog eens geliefde lezers, makkers in de verschillende korpsen ..... op ons rust de taak hen te grijpen die ter doode alreede gegrepen zijn. Hoevelen gaan er onder in den nacht van zonde en ongeloof en is niet één hand naar hen uitgestrekt! Bedenk het wel „zij wankelen ter dooding zoo gij — U en ik — u onthoudt".

Jonge menschen van Nederlandsch-Indië, Uw serieuze aanvrage wordt zeer gaarne in overweging genomen. Wendt U tot Uw Korps-Officier of anders schrijft een brief aan den Kommandant, p./a. Kandidaten-Departement. Laat Uw kansen U niet ontglippen. Leeft, werkt en strijdt voor het behoud der zielen van de millioenenbevolking dezer eilanden. Wijdt Uzelf aan de uitbreiding van Gods Koninkrijk. „Redt degenen, die ter doode gegrepen zijn".

Niets is hier blijvend! Niets is hier blijvend!
Alles, hoe schoon ook, zal eenmaal vergaan,
Maar wat gedaan werd uit liefde voor Jezus,
Dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan.

D. Ramaker, Ensign.

POERWOREDJO.

„Het Kerstseizoen was ongemeen gezegend en de opkomst in de samenkomsten buitengewoon goed. De geest in ons gezellig bijeenzijn voor de Soldaten en het J.L. Korps 's avonds voor Kerstmis was reeds zeer vreugdevol en ook gewijd. In den Kerst-Heiligingsdienst werden we in gedachte teruggevoerd naar Bethlehem waar Hij genoemd werd Jezus, „Zoetste naam voor 't mensch'lijk oor, Jezus, dierb're Jezus," De avondmeeting was doordrongen van den geest van Jezus, welke geuit wordt in „geven" omdat ook God zoo lief de wereld had, dat Hij gaf Zijn Zoon. Wij werden diep ontroerd en tot inniger toewijding gedreven. In de gevangenis, het Militair Hospitaal en op het feest der armen vertelden wij van Jezus' geboorte, en we zagen, hoe dit verhaal ingang vond bij allen. Wij deelden pakken met rijst, thee, suiker, goela Java, zeep en koekjes uit aan 225 armen.

De Halve Nacht van Gebed was goed bezocht. De laatste oogenblikken van het oude jaar werden doorgebracht in een vernieuwde toewijding voor het nieuwe. Als resultaat van de Kerstzegeningen hebben wij reeds vijftien kinderen gewonnen voor onze Compagniemeeting, welke uitgenoodigd waren op het Armenfeest.

's Avonds kwamen veertig nieuwe menschen in de meeting, die nog nooit eerder geweest waren. „Aan Gode de eer, voor al wat Hij deed."

W. J. M.

PALOE.

„Wij begonnen met een kerstfeest in het ziekenhuis, met een kerstboom; — een vijftigtal patiënten was aanwezig. Den volgenden dag begaven wij ons met de landschapsauto, die de controleur had afgestaan, naar het Leprozengesticht op Watoesampoe. Voor ongeveer honderd patiënten hadden wij een samenkomst en deelden versnaperingen uit. Op Kerstdag waren twee heerlijke samenkomsten, vooral 's avonds was alles vol, voor- en achtergalerijen, een prettige stemming, en drie verlichte kerstboomen! 's Ochtends daarop om half zes waren we al in de gevangenis; negentig gevangenen luisterden naar de blijde boodschap, en ontvingen een kleine verrassing. De laatste samenkomst had plaats in de kazerne. Alle kinderen van de Kindersamenkomst waren verzameld met hun ouders en vele buitenstaanders. De zaal was gedecoreerd met lampions en verlichte kerstboomen. Op het platform werd een mooie tableau vertoond. Aan het eind der bijeenkomst werden presentjes uitgedeeld, eerst aan de kinderen en daarna aan de andere aanwezigen. Kapitein Fredriksen was bij ons gedurende de Kerstdagen en gaf reeds zijn getuigenis in 't Maleisch. Wij gelooven, dat het zaad, dat wij zaaiden, zal groeien en vruchten dragen en gezegend worden door onzen God, Die ons van den hooge ziet".

N. R.

BRIEVEN VAN CELEBES.

II.

18. Dichtbij Towoeloe was ik blij een stukje grond te zien, waar het bosch was weggekapt en afgebrand om rijst en mais te verbouwen voor de schoolkinderen, zoodat ze niet meer zoo ver behoefden te gaan voor hun eten, terwijl ze op school zijn. De oudere schooljongens hadden de nieuwe jongens geholpen om deze kebon in orde te brengen. Den geheelen middag kwamen de menschen naar me toe, om te praten, en 's avonds hadden we een meeting met een zeventig volwassenen.

19. Wij gingen ongeveer 7 uur v. m. uit Kanoena, een half uur heuvelafwaarts naar de rivier Kawinoe, dan twee uur een zware klim naar den top van Loempo en bijna twee uur weer naar beneden naar de rivier Wahamo, over een klein rotan-bruggetje en dan nog een

lange, verhittende klim van twee uren

naar Lawe. Den geheelen namiddag kwamen de menschen naar me toe om met me te praten, ze kennen me alle nog, want vroeger had ik deze plaats jarenlang bewerkt als Buitenpost van Kantewoe. Nog nooit heb ik den kampong zoo schoon gezien als nu, en feliciteerde er dan ook den kapala mee, een ouden djongos van ons, die Kamaonge (groote neus) heet.

20. Vanmorgen vroeg regende het, zoodat ik eerst om 7,30 kon vertrekken. De eerste drie uren van onzen tocht regende het fijntjes en was er mist, totdat we na een uur bergafwaarts tot de rivier Mopi en vervolgens twee uren klimmen naar den top, weer aan de Onoezijde moesten afdalen, en hier in den helderen zonneschijn kwamen. Gedurende die eerste drie uren waren de bloedzuigers erg lastig, aan het eind van het eerste uur had ik er tien van mijn ledematen afgehaald, een uur verder nog een acht en twintig en aan den top van den heuvel nogeens vier en vijftig; ze zetten zich vast aan de schoenen en kleeren terwijl je door het natte gras en bosschage loopt, raken in je kleeren en kruipen dan naar omhoog naar het lichaam, waar ze net zoolang bloed zuigen, totdat ze verzadigd zijn en dan vallen ze af. Hun beet is niet pijnlijk, maar het bloed vloeit vrij. De meeste kon ik nog bijtijds van m'n kleeren afplukken, voordat ze zich op de huid hadden vastgezet. In Oenoe bleef ik een kort poosje, en koos toen den nieuwen weg, die naar Kantewoe leidt, waar ik kort na éénen aankwam.....

..... Ik had een interessant gesprek met de ouders van Joesak en Johanna die op hun verzoek in onzen dienst zijn. Dit zijn de eerste ouders, die gevraagd hebben om hun kinderen vooruit te helpen; bij anderen, die wij geholpen hebben om Officier of Goeroe te worden, is het verzoek van de kinderen uitgegaan of van de onderwijzers. Deze ouders schijnen een practisch inzicht te hebben op wat het Christendom werkelijk beteekent en wenschen, dat hun kinderen geheel vrij zullen zijn van alle heidensche gebruiken en ideeën. Dankbaarheid is een zeer zeldzame deugd onder deze volkeren, maar deze man bood mij zijn geverfde boombasten hoofddoek aan en ofschoon het wat groezelig was, nam ik het aan in den geest, waarin hij het gaf, en zond hem later een paar messen.

1. Acht uur v.m. J. L. Compagniemeeting in Sibari, opkomst kleine vijftig. Vervolgens om 9 uur een samenkomst voor volwassenen. In den namiddag liepen Kapitein Fredriksen, Kadet Luitenant Losoh en ikzelf naar Balani — anderhalf uur. Ensign Sahetappy was reeds daar; we brachten de kinderen bij elkaar in de bantaja en hadden voor 't donker nog een kindermeeting; een goede vijftig waren present. In de avondmeeting, waaraan 77 deelnamen, was ik bang, dat de vloer het niet zou houden, zoo stuk was die; er zat een gat in, waar een week tevoren nog een kind door was gevallen. En we hadden maar één lamp, zoodat het wat onrustig werd, doordat de menschen niet goed konden zien. Na de meeting nuttigden wij in den eenen hoek van 't zaaltje onzen avondmaaltijd, terwijl de jongens in den anderen hoek hun rijst verorberden. Ensign S. keerde terug naar Padende, en wij spreidden onze bedden uit om te gaan slapen.

2. 's Morgens vroeg op, gebruikten een kopje thee en verlieten Balani om 5,15 v. m. om na een wandeling van twee uur klimmen Wajoe te bereiken. Hier gingen we even de school binnen om Luitenant Merpati te begroeten en toen verder naar het kwartier, waar zijn vrouw ons een kopje koffie schonk. We verkleedden ons daarna en hielden vervolgens inspectie van de school. Om 10 uur had ik in plaats van het gewone speeluurtje der kinderen, meeting met ze, zette daarna de inspectie voort. In de meeting, die om 5 uur n. m. in de school gehouden werd, waren zeventig menschen tegenwoordig, en zegende ik zeven Soldaten in onder de Vlag, de eerste Wajoe-menschen, die zoover gevorderd zijn. Eén vrouw,

Tina Tagirante, was een heidensche priesteres.

die ongeveer twee jaar geleden bekeerd werd. Eens viel ze weer onder den drang van haar buren, terug tot den heidenschen offerdienst, dat is nu ongeveer anderhalf jaar geleden, en dien verrichtte ze toen voor een zieke. Sindsdien is ze een goede Christin geweest, en heeft ook vervolgingen doorstaan. Haar zoon, een onzer schooljongens, werd gelijkertijd ingezegend. Een fijne geest heerschte er in de meeting, twintig menschen kwamen aan de zondaarsbank, waarvan dertien voor den eersten keer. De zeven mannen onder hen hadden reeds maandenlang de Zondagmorgen-bijeenkomsten bezocht. Het deed mij genoegen te zien, dat bij het inschrijven der namen van de nieuwe bekeerlingen de Luitenant niets behoefde te vragen, want hij kende ze alle.

(Wordt vervolgd).

DE KOMMANDANTS LEIDDEN DE FESTIVITEITEN IN BANDOENG.

Bandoeng slaapt. 't Is Kerstnacht,.. plots wordt de stille klaarheid van den nacht verbroken door vroolijke stemmen. Ze gaan uit om de aloude liederen te zingen „Eere zij God! Vrede op aarde".

Even kraakt 't grind onder de voeten. Stil! 't Moet een verrassing wezen! Daar heffen ze hun lied aan. Uit andere richtingen voegen zich nog meerderen bij hen. Is U wel eens wakker geworden door gezang? 't Is alsof engelen zijn verschenen. Maar komt ge tot bezinning en gaat ge kijken, eer ge aan de deur komt, is 't zingende groepje verdergetrokken. Om vijf uur komen allen bijeen in de Loge. De kerstboom is verlicht. Kindertjes in 't wit zingen en klingelen hun belletjes. Liederen worden gezongen, tezamen of door de Zangbrigade. De Kommandant spreekt; vele herinneringen komen bij ons op, aan vroegere feesten, aan kinderjaren.... We denken ook aan het Kindeke Jezus, Dat gekomen is voor een hooger doel dan om slechts één dag vreugde te brengen. Hij kwam om ons Gods liefde te verklaren en ons zalig te maken van alle zonde. In haar toespraak brengt Mevrouw Palstra zoo heerlijk uit, dat het is een nieuwe zegen, dien wij willen zoeken, om mee te nemen ook in het komende jaar.

's Avonds wordt het feest voortgezet in eigen zaal, die eigenlijk wat klein is, maar 't is een heerlijk groot familiefeest; de ouderen zijn er, de kleintjes, vaders en moeders, jonge mannen en vrouwen. Ach, wat brengt de liefde van Christus ons dichterbij elkander. Tezamen zingen wij, tezamen bidden wij, tezamen luisteren wij, alsof voor 't eerst, naar het liefelijk verhaal van de herders en het lied der engelen. 't Wordt ons aanschouwelijk door de kinderen voorgesteld, en eenvoudig als 't moge zijn, 't spreekt!... Aller aandacht concentreert zich dan weer op de boodschap van Mevrouw Palstra. 't Is er een van vrede, en ze doet een beroep op ons allen om in de komende tijden ons dichter aaneen te sluiten. Vrede in 't hart, vrede op de wereld. Laat ons daarvoor bidden. Ook de woorden van onzen Leider gaan tot het hart, en als dan in de rust der volgende oogenblikken een rechtstreeksche uitnoodiging wordt gegeven om zich neer te buigen voor den Vredevorst, naderen enkelen toe en ontsluiten in deze wijdingsvolle stonde hun hart voor den Koning der eere.

Bij de kinderen.

Ja, eigenlijk begonnen dezen al Zaterdags tevoren, want al gingen sommigen met vacantie, hun Demonstratie mocht niet gemist worden. De Kommandant had de leiding en de Logezaal was stampvol. De jongelui hebben echt hun best gedaan. De kinderen, die thuis bleven, hadden in de overige Kerstmeetings ook hun deel, maar het fijnste was hun eigen feest. Waar zullen we nu 't eerst naar toe gaan? We volgen maar den Kommandant. Hij gaat eerst naar Bandoeng I en vindt daar een zaal vol vroolijke jeugd, en een wezenlijke Kerstman deelt er de pakjes uit. 't Is te begrijpen, dat de kinderen juichen, en hun oogen stralen van genoegen. Nu nog even naar Kebon Djati. Daar is 't zaaltje tjokvol, en wat zingen ze! Al komen deze kinderen uit gezinnen, waar ze weinig of niet hooren van Jezus, toch kunnen ze 't U nu wel vertellen, waarom we hier vandaag feestvieren. En ze vinden 't fijn, dat de Kommandant ze niet vergeet. Natuurlijk krijgen ze ook hun pakjes nog . . . .

's Zaterdags na Kerstmis hadden de kinderen van het Subsistentenkader hun feestje, 't was een plezierige middag.

Onze Militairen.

Voor de Bandoengsche Militairen leidde de Kommandant in Korps I een mooi feest, dat goed slaagde. Een aardig programma werd gegeven door Zangbrigade en Muziekkorps. Bijzondere vermelding verdient het extra nummertje van de Muziek-jongens. En nu naar buiten . . .

Met een paar militaire auto's rijden we zingend en spelend langs sawah en kampong naar Tjimahi. Ook nu is 't schitterend weer. Bij de inheemsche militairen wordt eerst halt gehouden. Hier volgt na een meeting buiten de zaal, een feestelijke samenkomst binnen. Wat 'n aanblik. Vooraan op zij zitten de Zangbrigade en het Muziekkorps. Op den grond de kinderen van de tangsi, direct daarachter de volwassenen, de voorsten op banken, de anderen staande, zoodat het één groote berg van wel eenige honderden menschen gelijkt. De nimmermankeerende Kerstboom met z'n lichtjes werpt een warmend schijnsel over 't schouwspel. De kinderen kijken naar 't geflikker en geschitter van licht en siersel. De ouderen drinken de woorden in van zang en toespraken. Prettig doen de blijde gezichten en heldere L. d. H. uniformen onzer Tjimahi Heilssoldaten aan. Eén, een Ambonnees, geeft zijn getuigenis voor zijn landgenooten. Dan spreekt de Kommandant.

Vanhier wandelen we naar het Militaire Hospitaal. Purper en oranjerood kleurt de ondergaande zon vanachter de hooge palmboomen en het donkertintend bosschage den hemel. Terwijl de Zangbrigade langs de zalen gaat, begint in een der andere lokalen de samenkomst voor de loopende patiënten. De lichtbeelden en zang van een Zuster-sextet zijn zeer welkom, alsmede de woorden van den Kommandant en enkele andere sprekers. 't Is al laat als we, moe, maar in de beste stemming, door de donkerte van den ingevallen nacht weer per bus naar Bandoeng terugkeeren.

Brengen we nog een bezoek aan Bronbeek, bij de oud-strijders (ook hier wordt de komst der Heilssoldaten op prijs gesteld) dan is dit het besluit van een heerlijke Kerstweek, waarin God Zijn woord bewaarheid heeft: „Zegenende zal Ik u zegenen!"

P. M. L.

EEN VOORPOST OP AMBON?

De Kommandant ontving dezer dagen een schrijven uit Ambon, dat ineens dit verre gewest heel dichtbij doet schijnen.

Een vroegere Soldaat van ons Kebon Djati Korps te Bandoeng, Br. Joseph, is thans gepensionneerd en teruggekeerd naar zijn eigen land, maar met den echten Leger des Heilsgeest is hij begonnen samenkomsten te houden. Daarginds zijn namelijk ook andere vroegere Heilssoldaten, die eenmaal hier op Java als militairen de samenkomsten bijwoonden te Ambarawa, Bawen enz. Br. Joseph houdt nu geregeld kindersamenkomsten, geheel op denzelfden leest geschoeid als hij dat hier op Java zag. Nu vraagt hij echter namens de anderen of niet een onzer Officieren daarheen kan gaan! Een Legervlag is reeds besteld, en wij hopen, dat eenmaal de tijd zal aanbreken, dat ook daar aan die zijde van den Archipel zij vrijuit zal wapperen. Verscheidene zielen kwamen reeds door middel van de onderlinge samenkomsten tot den Heer. Halleluja! Wij gelooven, dat Gods zegen rust op dezen arbeid. Wie weet, wat er nog van dit overgewaaide zaadje zal groeien! 't Begin is klein, maar als God Zijn zegen geeft, zal het Hem ter eere bloeien en vruchten dragen.

Kommandant Mitchell tot Heerlijkheid bevorderd.

Bij het ter perse gaan van ons blad ontvingen wij een telegram van het Internationaal Hoofdkwartier te Londen, berichtende het overlijden van Kommandant George Mitchell. Zijn heengaan is een groot verlies voor zijn lieve vrouw en vier kinderen en voor ons geliefd Leger, en de Chef van den Staf verzoekt dan ook de voorbede van allen zoowel voor ons Leger als voor hen, die door dezen zwaren slag getroffen worden. In ons volgend nummer hopen wij eenige bijzonderheden mede te deelen over het leven van den Kommandant.

De Kommandants op reis.

Gedurende de afgeloopen maand brachten onze Leiders een zeer welkom en grootelijks gewaardeerd bezoek aan onze Leprakolonie „Pelantoengan" in Midden-Java. De bijeenkomsten droegen een gezegend en hartelijk karakter. Het kindje van onze lieve makkers Br. en Zr. Lopies werd aan God en het Leger opgedragen, een intiem samenzijn met de Officieren stond eveneens op het programma en verschillende verbouwingen en verbeteringen, hier en daar aangebracht, werden geïnspecteerd. De Kolonie ziet er prachtig uit en de ijverige Directeur en zijn trouwe, toegewijde Officieren laten niets onbeproefd om h.t leven van onze patiënten te veraangenamen en hun lijden zooveel mogelijk te verzachten. God zegene en steune hen bij het volbrengen van hun taak.

De Kommandants brachten eveneens een bezoek aan Soerabaja en Oost-Java, terwijl ook voor Februari een uitgebreide tournée op het programma staat. Het is wel een reden tot verheugenis, dat Mevrouw Palstra weer in staat is den Kommandant te vergezellen. Halleluja!

De „A. S." ook op 't pad.

De Algemeen Secretaris had het genoegen de Kerstdagen in Soerabaja door te brengen, en „Oud en Nieuw" in Weltevreden. Wij beleefden gezegende tijden en zagen zes en twintig zielen tot den Heiland komen. Ook brachten wij met Mevrouw Rawie een Zondag in Solo door, en vergezeld van Ensign Ramaker, een Zaterdag en Zondag in Poerworedjo. Wat trokken de mooie lichtbeelden de menschen aan! En hoe drong de blijde boodschap door het oog en het oor diep tot 't harte door. Wij zullen dien Zondag in Poerworedjo niet licht vergeten en vooral niet die slotmomenten, toen in 't half duister, terwijl de beeltenis van onzen gekruisten Heiland op 't doek was gebracht, twee zielen aan Zijn dierbare voeten neerknielden en hun zonden beweenden.

Het Leger in Buitenzorg.

In de Residentie, waar wij tot op heden nog geen korps hebben, werd door den Divisie Officier, een zeer goede lichtbeeldenbijeenkomst

Aanteekeningen van den Algemeen Secretaris,

Lt. Kolonel J. P. Rawie.

No. 1 op ons programma: „Zielen!"

gehouden, die flink bezocht was en waarin Mevrouw Brigadier Palstra door het zingen van eenige mooie liederen, medewerking verleende.

De Brigadiers hielden een soortgelijken avond voor de Bandoengsche jeugd in „Ons Genoegen" met een goede opkomst en uitnemend verloop.

Goed zoo! Hoe meer actie, hoe beter en hoe meer de vijand van alle goed, de Vorst der duisternis, wordt aangevallen, destemeer ons geliefd Leger aan zijn doel beantwoordt! Wij zijn een Leger, dat ten strijde trekt! Een aanvallend Christendom! Geve God, dat het heilige geestesvuur ons allen bezielen zal en in dit jaar 1930 de strijd over de geheele linie zal ontbranden, opdat de verslagenen des Heeren velen zullen zijn! En een ieder, die dit wenscht, zegge: „Amen!"

De jaarlijksche Prijsuitdeeling.

Op Woensdag 26 Februari is er groot feest in het Kamp onzer J. L. Werkers en de aan hun geestelijke verzorging toevertrouwde jonge levens, want dan zullen de prijzen voor getrouw bezoek in onze Compagnie-bijeenkomsten worden uitgereikt. Dat is een telken jare wederkeerende gebeurtenis van belang. U gelieve vooral den datum te noteeren en dien avond de bijzondere bijeenkomst van het Leger des Heils in de plaats Uwer inwoning te bezoeken. U zult zich bepaald verblijden met de blijden!

Een voetbalwedstrijd en een gramofoon

De Secretaris van een voetbalvereeniging te M. had de zeer vriendelijke attentie om de recette van een „friendly game" af te dragen aan den beheerder van ons Militair Tehuis aldaar om een gramofoon te koopen ten einde de gezelligheid voor „onze jongens" te verhoogen. Onze Kommandant, die ervan hoorde, deed er een flink bedrag aan toe, en het resultaat is, dat wij thans een pracht gramofoon met een mooie serie platen bezitten tot groote vreugde van iedereen! Hartelijk dank, vrienden, en moge Uw voorbeeld veel navolging vinden.

Het Leger groeit!

Er zijn gedurende Januari drie nieuwe zalen geopend, waarin het Evangelie der reddende genade in Christus, zal worden gepredikt! Halleluja! Zoo'n voortgang stemt blij.

In Weltevreden heeft het Europeesche Korps een lief eigen zaaltje gekregen en zijn Ensigne Wuite en Kapiteine Hunter voor dat Korps, dat nu geheel is afgescheiden van het Militair Tehuis, aangesteld.

In Rogo-Moeljo is een keurig nieuw gebouw opgetrokken voor Legerzaal. Dat is een groote aanwinst, daar de bijeenkomsten nu niet in de schoolgebouwen gehouden behoeven te worden.

Ook in Djokja is thans een gedeelte der bijgebouwen geheel omgebouwd en een net zaaltje, geheel vrijstaand van ons Militair Tehuis, is zoodoende verkregen. De beide laatste werden door onzen Kommandant feestelijk geopend.

Geve God, dat deze nieuwe lokalen de geestelijke geboorteplaats zullen worden, waar vele, vele zielen wederomgeboren zullen worden.

Langs de Moesi-rivier.

Majoor en Mevrouw Lebbink hebben, in opdracht van den Kommandant, een bezoek aan onze Lepra-kolonie „Koendoer" gebracht. De Kolonie is schitterend gelegen aan den oever van de groote Moesi-rivier, Zuid-Sumatra. Zij mochten er de Adjudants Loois en hun kinderen, Kommandeure Harvey en de overige Officieren in goeden welstand aantreffen. Er wordt hard gewerkt aan de nieuwe gebouwen, die op de kolonie verrijzen en er een waarlijk grootsch aspect aan geven en aan een reeds lang gevoelde behoefte tegemoetkomen. Wij zijn der Regeering, inzonderheid den Dienst der Volksgezondheid, zeer erkentelijk voor den voortdurenden steun dien wij telkens weer in onzen arbeid mogen ondervinden.

Na twintig jaren.

In het begin dezer maand mocht Majoor Beckley, onze Secretaresse voor het Maatschappelijk Werk, den dag herdenken, waarop zij twintig jaren geleden voor de eerste maal voet aan wal zette in Insulinde. Twintig jaren van schoonen, toewijden arbeid liggen thans achter haar! Wij wenschen haar er nog wel twintig toe, in den dienst van den Meester en het lijdende menschdom, onder onze geliefde Legerbanier. Zij is thans eenige weken met verlof na inspannenden arbeid. Straks hopen we haar weer gesterkt en verkwikt op het H.K. te verwelkomen.

Met verlof.

Ook Adjudante Cullen van Pelantoengan, Ensigne Karrenbeld van Soerabaja, de Kapiteins Mepham van Poerworedjo, Kommandeure Cornelius en onze ijverige Kollektante, Kommandeure Kruschwitz, genieten momenteel een welverdiende verpoozing. Anderen maken zich gereed om met vacantie te gaan. De strijd is zwaar en het klimaat vergt veel van de krachten; bovendien hebben de Heilsofficieren hun werk zoo hartelijk lief, dat zij er zich geheel aan geven! God zegene U, lieve kameraden, en geve U genotvolle dagen voor ziel en lichaam beide.

Ons Rusthuis.

In verband met het bovenstaande kan het verblijdend bericht worden medegedeeld, dat ons Rustoord te Bandoeng zal worden heropend. De Kommandant heeft aan Mevrouw Kommandeure Kronenberg het beheer daarvan opgedragen en zij zal voorzeker haar moederlijke zorg gaarne uitstrekken over de moede strijders en strijdsters, die in het heerlijke klimaat van Bandoeng en in een gezellige omgeving rust en verkwikking komen zoeken.

Wij feliciteeren U!

Hartelijke gelukwenschen, Adjudant en Mevrouw Brandt, met Uw bevordering tot den rang van Stafkapitein en Uw aanstelling als Bevelvoerende Officieren van „Boegangan", onze Bedelaars-kolonie te Semarang. De Stafkapiteins zullen, als deze aanteekeningen gelezen worden, hun nieuwe werkzaamheden reeds aanvaard hebben, ter vervanging van Stafkapitein en Mevrouw Hiorth, die per M.S. „Indrapoera" op 29 Januari naar Europa vertrokken voor hun verlof in het land van fjorden en sagen.

Nog meer gelukwenschen.

Wie wij ook gelukwenschen, dat is Kommandeure Hallman, die werd aangesteld als Directrice van ons lieve Tehuis voor Kinderen in het schoone Medan. Voorwaar een belangrijke taak om de jonge levens steun en richting te geven en hun harten voor Christus te winnen.

Ook de Adjudants Mirtö, die gedurende het Europeesche verlof van Kommandeur en Mevrouw Veerenhuis, het beheer over onze goote Landbouw-kolonie „Kalawara" in Midden-Celebes op zich zullen nemen, en Kapitein Mathews en Luitenant Volharding, die de Stafkapiteins Brandt in Magelang opvolgen. Mogen al deze veranderingen strekken tot Gods eer en den vooruitgang van ons Leger.

Minder prettige berichten.

Nu moet ik zeer tot m'n leedwezen nog melding maken van de ongesteldheid van een aantal onzer Officieren. **Ensigne Tarima** van Celebes is zeer ernstig ziek, men vreest voor het behoud van haar leven. God spare haar nog voor haar echtgenoot en zes lieve dochtertjes, alsook voor den strijd. Zij is een lieve Heilssoldate en een waar kind van God.

Stafkapiteine Neddermeyer, onze T. J. L. S. heeft een leelijken val gedaan en haar pols gebroken. Zij heeft veel pijn geleden, doch is thans weer goed op weg naar beterschap.

Kommandeure Palm kan nog niet geopereerd worden. De doctoren achten dit alsnog niet raadzaam. Overigens zijn wij zeer dankbaar voor haar aanvankelijk herstel.

Ensigne Hämmerli is weer zooveel beter, dat zij eerstdaags een aanstelling hoopt te kunnen aanvaarden.

Majoor en Mevrouw Woodward, Kommandeur en Mevrouw Veerenhuis en Adjudante Roëd zijn ongesteld geweest, doch gelukkig weer veel beter. God zegene onze makkers. Wij bidden om hun algeheel herstel, want wij kunnen hen zoo noode missen in den strijd.

Een Internationale bezoekster.

Wij ontvingen bericht van ons Internationaal Hoofdkwartier dat Brigadier Mathilda Hatcher, die verbonden is aan het Departement voor Internationale Literatuur, een bezoek aan Ned. Oost-Indië zal brengen. Dit staat in verband met haar reis naar Australië. In ons volgend nummer hopen wij meerdere bijzonderheden bekend te maken.

Van komen en gaan.

Wij hopen gedurende Februari het genoegen te smaken de Stafkapiteins Strandlund en Johansonn, die hun Europeesch verlof in hun geliefd Zweden doorbrachten, weer in hun tweede vaderland te begroeten. Welkom bij Uw terugkeer in Insulinde, kameraden. God geve, dat Uw e.v. periode van dienst de voorgaande verre zal overtreffen in nuttigheid en zegenrijkheid.

Terzelfdertijd vertrekken in de komende maand Adjudante Lauter, de Ensigns Ramaker en Ensigne Cardinaal respectievelijk naar Duitschland, Australië en Nederland ten einde na volbrachten diensttijd het hun toekomend verlof te genieten.

Aan het einde der maand hopen wij Kapitein en Mevrouw T. Harding Young op Java's bodem te begroeten, die de gelederen komen versterken. Duizendmaal hartelijk welkom, en mogen er in het loopende jaar nog velen Uw voorbeeld volgen en het „'k Gaf mijn alles op voor Jezus" heerlijk in praktijk brengen.

Uit DJOKJA meldt men ons: „'s Morgens vroeg trok ons Kinderkoor erop uit om liederen te zingen bij enkele zieken in de stad . . . Om 8 uur hadden wij een Kerstfeest in het Militair Hospitaal voor de jongens, die niet naar buiten konden . . . 's Avonds werd het feest voor de Militairen en Oud-Strijders met de hunnen opgeluisterd door enkele muzieknummers. Tweeden Kerstdag werden de vrouwen- en mannengevangenissen bezocht. 's Middags waren de kinderen van de Europeesche Kindersamenkomst aan de beurt; bijzonder aardig is het geweest om die vijftig blijde kinderen te zien, die zoo hartelijk de Kerstkoren meezongen en zich de lekkernijen deden smaken! . . . . Den volgenden middag was er nogeens een feestje voor de kinderen, en wel in de Chineesche school, dat ook druk bezocht was en goed slaagde.

HET FEEST VAN KOMMANDEURE LIEM.

Zaterdags werd dit gehouden in dessa Semaki, bij Kommandeure Liem, die ook zoo graag een Kerstfeest wilde hebben bij haar thuis. Waar deze oude getrouwe de middelen vandaan weet te halen om al die menschen — een tachtig à negentig waren er aanwezig! — een kop thee en de noodige versnaperingen en nog meer te geven, is onbegrijpelijk.

Eén harmonisch geheel van lof en eer en dank aan het Kindeke Jezus, onzen Verlosser, was ons Kerstfeest in Djokja". *W. J. H.*

(Semarang Eur. Korps — Kapiteine Greenwood).

Wij mogen ons verheugen in goedgeslaagde kerstdagen. Den 24en hadden wij een avondje voor ouden van dagen en armen. De genoodigden waren zooveel mogelijk opgekomen, en in vele harten werd vreugde gebracht. Tweeden Kerstdag 's avonds hadden wij ons kinderfeest. Alles ging naar wensch, de kinderen waren ten zeerste verheugd en gingen blijde met hun pakjes huiswaarts. *K.*

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

Kommandant, W. PALSTRA, vergezeld van den Divisie-Officier, zal op ondergenoemde data de volgende Korpsen bezoeken:

Zaterdag	8	Februari	Cheribon
Zondag	9	„	Cheribon
Maandag	10	„	Tegal
Dinsdag	11	„	Pekalongan
Woensdag	12	„	Semarang
Donderdag	13	„	Rembang
Vrijdag	14	„	Rembang
Zaterdag	15	„	Magelang
Zondag	16	„	Magelang

Voor bijzonderheden zie plaatselijke aankondigingen in de nieuwsbladen en anderszins.

Heerlijk klonk het lied,

om vier uur in den morgen van den eersten Kerstdag in het dal van PELANTOENGAN. Ook ditmaal maakten de Officieren zich op om deze, van zooveel vreugde verstoken patiënten, waaronder zoovelen lijdende zijn, enkele gelukkige dagen te verschaffen. Om negen uur riep de gong ons tezamen in het bijeenkomstzaaltje. De Geest van God was kenbaar in ons midden. Klokke zeven waren we op de bovenafdeeling bij de Europeesche patiënten; een vrije stemming en schoone muziek verhoogden de waarde van dit feest. Op de Inlandsche afdeeling vertoefden we den tweeden dag, waar een echte „Slametan" met Javanen en Chineezen en anderen werd gegeven. Na afloop keerden allen terug naar hun woningen met een gelukkig gezicht en „senang hati". 'sAvonds werd een samenkomst gehouden in het zaaltje rondom den kerstboom. Deze dagen blijven voortleven in de gedachten van velen en spoorden ook menigeen aan te vlieden tot Hem, Die rust wil geven voor de ziel.

Rieklef.

IN MAGELANG leidden Stafkapiteins Pearce eersten Kerstdag de samenkomsten. 's Avonds tevoren was voor de makkers en de kinderen een feestje geweest; zaal overvol met een gelukkige schare, bij 't licht van den kerstboom zongen de kinderen hun liederen. Vreugde straalde op hun gezichten... Toen begaven we ons naar een ander feest, bij een Legervriend, waar reeds onder leiding van een paar sergeants een samenkomst was begonnen. Getuigenissen werden afgelegd en groote vreugde heerschte onder dezen, die het Licht der wereld hebben gevonden . . . . . Op eersten Kerstdag wisselde de eene meeting de andere af, voor grooten en kleinen werd door de Stafkapiteins de schoone vredeboodschap verteld, en veel zegen kwam tot ons. Den tweeden dag kregen onze bekeerlingen in de gevangenis na afloop van hun meeting ook geschenken. Vervolgens werd in onze zaal de Heiligingsdienst gehouden en 's namiddags was het kinderfeest in de tangsi, waar ruim 200 menschen luisterden naar de getuigenissen en het evangelie, terwijl de kinderen goed voorzien werden van lekkernijen en limonade. *E. B.*

STAP NIET UIT IN EEN TUNNEL!

door Kommandante M. J. v. d. Werken.

Lange jaren geleden, toen ik een jong Officier was, had ik een zeer droevige ervaring in verband met het Leger. Het scheen, alsof de fundamenten waren ondermijnd. Al mijn grootsche idealen waren kapot geslagen en de Leger-trein met al zijn passagiers in dat land waren in een donkeren tunnel en we konden het licht aan den anderen kant niet zien. Iemand fluisterde me een woord van goeden raad in: „Verlaat nooit een trein in een tunnel!" Wat hielp me dat! Ik ging rustig voort met mijn werk en nam mijn deel in het lijden, maar ik vertrouwde op God. Langzamerhand kwam de trein weer uit den tunnel, rechtstreeks in de zonnige velden en ik was een gelukkige passagier. Dit is reeds meer dan twintig jaren geleden.

Hoe dankbaar ben ik nu voor de genade, die Hij mij in dien donkeren tijd gaf, genade om te vertrouwen op Zijn beloften, om trouw te zijn aan mijn roeping en om Hem mijn pad te laten kiezen. Wat een glorieuze jaren van dienst volgden er op die tunnelervaring!

Lieve kameraden, laat ons immer in gedachten houden het beroep van Christus op ons persoonlijk: **„Volg gij Mij!"**

Veiligheid vinden we in gehoorzaamheid aan dat beroep en **dáárin alléén.** Volg Jezus, druk Zijn voetstappen bij uw gang door het leven, leef zóó dicht bij Hem, dat Zijn Heilige Geest niet alleen onze woorden en daden beheerscht, maar ook onze gedachten en gevoelens jegens allen. Laat ons volgen, dienen, onze dagen doorbrengen met het zoeken van Zijn verloren schapen en het voeden van Zijn geliefde kudde.

„Zoo dan, mijne geliefde broeders! zijt standvastig, onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet, dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere". (1 Cor. 15 : 58.)

HIERIN IS DE LIEFDE, NIET DAT WIJ GOD LIEFGEHAD HEBBEN, MAAR DAT HIJ ONS LIEF HEEFT GEHAD

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

EN ZIJNEN ZOON GEZONDEN HEEFT TOT EENE VERZOENING VOOR ONZE ZONDEN. 1 JOH. 4:10.—

Kerstfeest in de Havensteden.

Van TEGAL bereikten ons goede berichten. De Officieren zijn er blijkbaar in geslaagd heel veel Kerstvreugde en de echte stemming erin te brengen. In het Kardinah Ziekenhuis en bij de armen in het armenhuis werd men gedurende de Kerstdagen verrast door de zangen en versnaperingen door Heilssoldaten gebracht. De kinderen hadden ook hun eigen feest in de zaal. Toen de samenkomst in de Protestantsche kerk gehouden werd op Kerstavond, was er geen enkel plaatsje meer vrij en algemeen heeft men een heerlijken tijd meegemaakt.

UIT CHERIBON

wordt gemeld, dat ook daar een blij Kerstfeest werd gevierd, en men dankbaar is voor genoten zegeningen.

WELTEVREDEN.

Wij hadden de Majoors Lebbink in ons midden. Alle samenkomsten waren zeer gezegend, zoowel Heiligingsdienst, als die voor de kinderen en de Militairen. Liederen van verschillende makkers, voordrachten en kerstverhaal brachten zegen. De toespraken van de Majoors en de J. L. Sergeant-Majoor bepaalden ons er bij, hoe wij moeten gaan naar het feest van den Koning der Koningen. Eersten Kerstdag hadden wij drie „Zangbrigades" en wel, de kinderen der Compagniesamenkomst op Kramat, de meisjes van het Meisjeshuis, en één, bestaande uit drie leden, n.l. de kinderen van de Majoors, die uit Bandoeng meegekomen waren. Alle liederen richtten zich op de komst van den Messias. Ons feest voor de ruim 200 kinderen op tweeden Kerstdag was een prachtig succes. 's Avonds was er een bijzondere lichtbeeldenmeeting in de Gloria Bioscoop te Batavia. Liederen en tableaux waren schitterend. Deze samenkomst was een mooi slot van een heerlijk Kerstfeest.

Lt. Kolonel Rawie kwam met Mevrouw en de kinderen om oud en nieuw jaar met ons te vieren. In den „Halven nacht van gebed" kwam een ziel aan de voeten van den Meester. Den volgenden morgen begonnen wij het nieuwe jaar met een samenkomst, waarbij ook de andere afdeelingen van de stad zich met ons vereenigden. Drie zielen kwamen tot bekeering. 's Avonds werd door de Kolonels in de oude stad een groote samenkomst geleid. Verschillende makkers gaven hun getuigenis, en na de toespraak van den Kolonel kwamen twee broeders naar voren om zich aan den Heer te geven. Glorie!

Daags daarop verwelkomden wij onze nieuwe Officieren, Ensigne Wuite en Kapiteine Hunter. Moge Gods zegen rusten op haar beider werkzaamheden.

MET DEN ALGEMEEN SECRETARIS IN SOERABAJA.

Den eersten Kerstdag, 's morgens om 5 uur had zich een 140 tal menschen verzameld in de eetzaal van de B. P. M. deze samenkomst, evenals alle volgende, werd geleid door Lt. Kolonel Rawie, die als altijd een goed woord voor ons had. In de Heiligingsmeeting vernieuwden enkele makkers in het openbaar hun toewijding. Verschillende zangkoren brachten mooie Kerstliederen ten gehoore.

's Morgens den 26sten ging het in optocht naar Samaroeng om de patiënten van de Leprozerie een prettig Kerstfeest en tengevolge van een goede Kollekte 's avonds een fijne slametan te bereiden. Op eenvoudige wijze maakte de Kolonel duidelijk hoe ons leven alleen dan rein kan zijn, als het hart, het raderwerk van ons lichaam, gereinigd is door den Heer. In den nabidstond gaven 3 zielen zich over. Het inzegenen van een der patiënten tot Soldaat van ons Leger maakte op allen een diepen indruk. Met een groot Kinderkerstfeest in den avond en een vereenigde samenkomst in het Chineesche Korps op Vrijdagavond werd het Kerstfeest besloten. Gedurende deze dagen kwamen 16 zielen tot den Heer. *M.*

SOERABAJA III is zeer blijde met het bezoek van Lt. Kolonel Rawie. Voordat de meeting binnen begon, hielden we er één voor de zaal. Velen kwamen luisteren, en na afloop stroomde de zaal in een oogenblik vol; tot buiten toe stonden de menschen te luisteren. Het meisjeszangkoor van ons ziekenhuis zong een mooi lied, en ook de J. L. Zangcompagnie van ons Korps en de Zangbrigade van I. Daarna werd met geest en kracht het Evangelie gebracht. Twee zielen kwamen tot den Heer. Ons Kerstfeest met de kinderen was onvergetelijk, de J. L. S. M. vertelde een Kerstverhaal. Aandachtig hoorden de kinderen toe. Spelletjes werden gedaan en pakjes uitgedeeld. *J. P.*

SEMARANG VEREENIGD.

De feestenreeks begon 's avonds vóór Kerstmis op de Kolonie Boegangan. Met welk een wijdopen oogen van verbazing en verrukking staarden deze arme kolonisten het schitterende kleurenspel aan, den versierden, verlichten Kerstboom en hun mooie zaal. Wat klapten ze in hun handen en zongen ze hartelijk mee! Men kan zooiets niets aanschouwen zonder onder den indruk te komen van de waarheid van de boodschap, die de Engel bracht: „Ziet, ik verkondig u GROOTE blijdschap".

Kerstmorgen 5 uur vond een groote schare makkers en vrienden bijeen in de Loge om God te prijzen voor het grootste offer Zijner liefde.

's Avonds had een groote Demonstratie plaats. Na het openingslied en een ernstig gebed van Kapiteine Zwart, leidde Stafkapitein Hiorth met enkele woorden het programma in. Nogeens werd het aloude, geliefde Kerstverhaal voorgelezen door Adjudant Schulz. De Meisjes van ons Tehuis zongen onder leiding van Ensigne Stapleton een treffend mooi lied en dit werd gevolgd door een eenig nummertje, n. l. van het Boegangan fluitkorps. Spannende aandacht heerschte terwijl Lt. Kolonel Dr. Wille sprak en niets had meer op z'n plaats kunnen zijn, dan dat nu een groepje kameraden van het Ooglijders-Hospitaal zong. Ook de jongelui van het Europeesche Korps droegen het hunne bij door enkele mooie tableaux. Met een bezielend slotwoord van Stafkapitein Hiorth werd de samenkomst beëindigd. Halleluja! Christus is geboren!

„Vreugdevol".

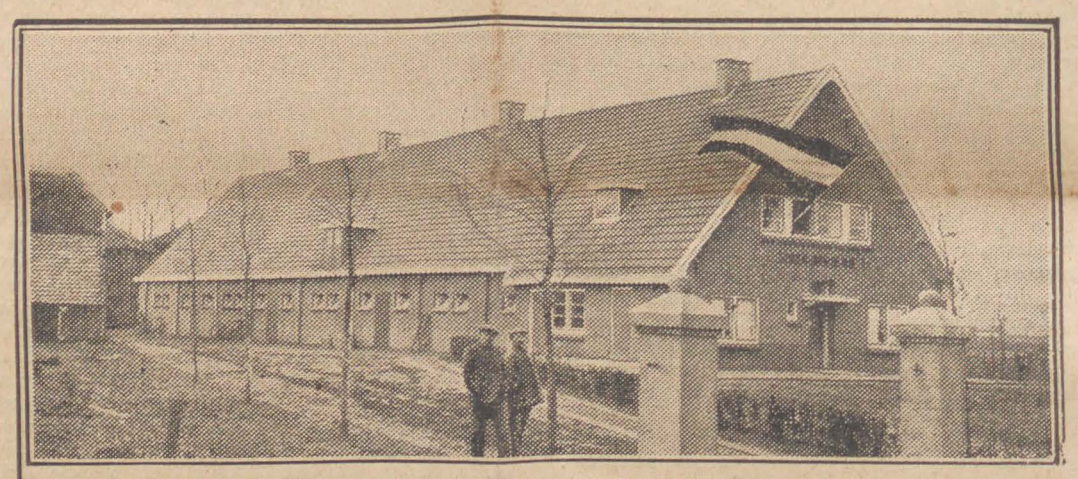

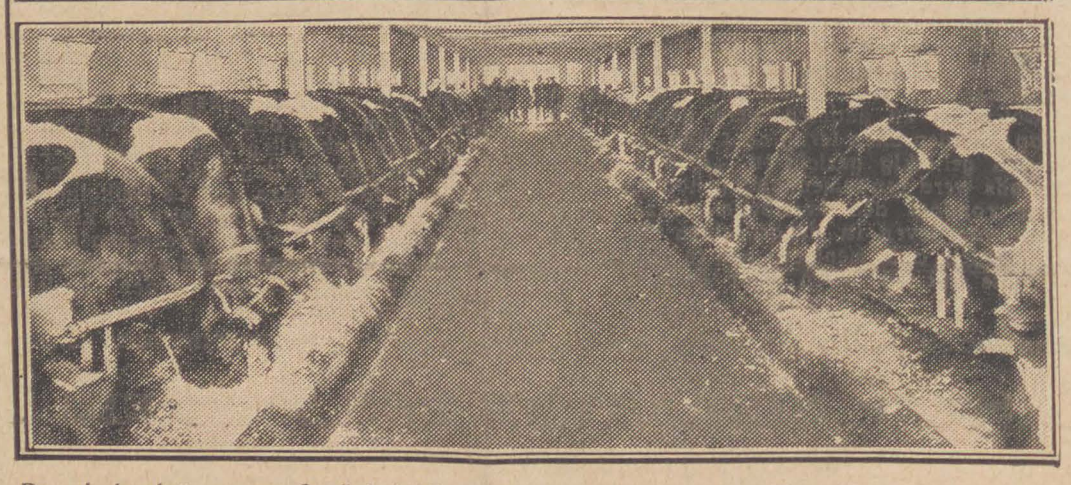

De oude boerderij van onze Landkolonie „Groot Batelaar" tusschen Lunteren en Barneveld werd in het voorjaar van 1929 een prooi der vlammen. Hierboven ziet men de nieuwe hoeve, welke onlangs geopend werd, en daaronder de opnieuw gevulde stal. Zeven en veertig koeien waren jammerlijk in den brand omgekomen.

„ZEG MAAR AAN MAMMA, DAT IK HEENGA." *)

„Met een jongen man van het Korps Terwinselen heeft een ernstig ongeval plaats gehad met doodelijken afloop.

Een jongen van zeventien jaar, werkzaam bij het aanleggen van een nieuwe spoorlijn is door een noodlottig ongeval onder een trein geraakt en geheel verminkt naar het ziekenhuis gebracht en aldaar overleden.

Hij is een van de twee jongens, die in de bijeenkomst, door u geleid in Terwinselen tot den Heer kwamen, om een nieuwe toewijding te maken. Sindsdien was er een totale ommekeer bij hem op te merken, hij was een groote zegen thuis, op zijn werk en in het Korps. Hij was een van het twaalftal aspirant-Korpskadetten, dat wij op heden in het Korps daar hebben.

Vrijdag ging hij als naar gewoonte met blijmoedigheid naar zijn werk, na zijn moeder nog goedendag te hebben toegeroepen. Tegen acht uur zou hij de koffie van de mannen gaan warmen, waartoe hij wat hout bij elkander zocht. Juist toen hij hiermee bezig was, kwam er een goederentrein aan, waarvoor hij uitweek zonder op te merken, dat er van den anderen kant een personentrein kwam, die hem greep en vermorzelde. Op weg naar het ziekenhuis heeft hij nog enkele malen tot zijn ouderen broer gezegd: „Zeg maar aan mamma, dat ik heenga." In het ziekenhuis kwam nog een Priester bij hem, dien hij echter afwees, waarna hij inging in de eeuwige rust.

Het tragische van het geval is, dat zijn moeder reeds veertien dagen heeft rondgeloopen met het gevoel, dat haar Albert zou gaan sterven. Op een dag is zij naar haar slaapkamer gegaan en heeft er ernstig over gebeden, omdat zij meende, dat het wel van den duivel kon zijn. Zij kon niet eten noch drinken, maar vertelde er niets van aan haar man of kinderen, zoodat zij wel zagen, dat er iets aan de hand was, maar niet wisten wat het was, dat haar bezig hield. Donderdag l. l. na de samenkomst zat hij aan tafel te eten, en toen was het alsof er een stem tot de moeder sprak, die zeide: „Zie hem nu nog eens goed aan," niet wetende, dat dit de laatste keer was, dat zij hem zou zien in het land der levenden.

Nog maar kort geleden had hij er met zijn moeder over gesproken, dat als er eens een Legerbegrafenis zou zijn daar of in Treebeek, of hij dan vrij mocht nemen om er aan deel te nemen, wat zijn moeder hem dan ook beloofd had, niet denkend, dat hij de eerste zou zijn.

Woensdag kreeg hij zijn Legerpet, die hij Donderdag voor het eerst heeft op gehad. Hij had nog 25 „Strijdkreten" thuis om te verkoopen.

Morgen heeft zijn begrafenis plaats in Kerkerade vanuit het R. K. Ziekenhuis. Op zijn werk hebben de mannen ruim f 40.— bijeen gebracht om een steen op zijn graf te plaatsen. Hij was een zegen."

*) Bovenstaand schrijven van Adjudant Kolder, den Districts-Officier voor den Legerarbeid in Limburg, was gericht aan Kommandant Vlas.

In het Zuiden der Nederlandsche provincie Limburg is het Leger des Heils bezig een groot werk te doen. Terwijl een onzer Officieren huisbezoek deed, kwam ze in 't huis van een dronkaard van de ergste soort. Man en vrouw waren beide aan den drank verslaafd; toen het jongste kind geboren werd, waren beide ouders dronken. De menschen werden uitgenoodigd om de Legerbijeenkomsten te bezoeken, en ten slotte verkreeg de Officier deze belofte van hun. Een poosje daarna werden beiden bekeerd, de kinderen kwamen op de Compagniemeetings, en van het gezin, dat bestaat uit veertien personen, zijn nu de beide ouders en vier kinderen Heilssoldaat, twee kinderen Jong Soldaat en de overigen zijn trouwe bezoekertjes van de kinderbijeenkomsten. Het heele huis is veranderd, want niet alleen verschafte de Heilsofficier geestelijke hulp, ook maatschappelijk werd het gezin geholpen, de moeder heeft leeren inzien wat haar eigenlijke taak is en gaandeweg is er in alle opzichten verbetering merkbaar.

Bevorderd tot Heerlijkheid.

Wie kent de familie Frans niet, die dappere en trouwe strijders van ons geliefd Leger in Weltevreden? En nu is zij, die zoo eenvoudig en altijd vertrouwend op God was, met de zaligen in den Hemel. Het is ons nog onmogelijk te begrijpen, dat die plotselinge, droeve tijding van het heengaan van Zr. Chr. Frans waar is. Onze D. O. kwam over voor de begrafenis. Met de Vlag van het Leger des Heils voorop begaf zich de stoet naar het kerkhof. Aan het graf behandelde de Brigadier het Woord Gods, en werden liederen over den hemel gezongen door het zangkoor van de Compagniemeeting en de meisjes van ons Tehuis.

's Zondagsavonds daarop woonden wij den gedenkdienst bij van onze zuster. Hoewel wij niet begrijpen, wat Gods bedoelingen zijn, werd toch Zijn naam verheerlijkt in deze bijeenkomst, en aan 't einde kwamen vijf der familieleden van de overledene om zich opnieuw toe te wijden aan God. *L.*

Zeg Jongelui! Kennen jullie deze

Groote Mannen, die in Februari werden geboren?

Toen de groote componist *Händel* nog een jongen was, bezat hij een spinet (voorlooper van onze piano) waar hij graag op schemeravonden in een donker zolderkamertje op zat te spelen. Onder het spelen was 't, alsof in 't halfdonker ontelbare muzikale geesten voor hem oprezen en een rondedansje maakten.

Op een keer vergezelde hij zijn vader naar het kasteel van den Hertog van Saksen-Weissenfel, en verkreeg toegang tot het groote orgel. Daar werd zijn toekomst beslist.

Hoewel hij een Duitscher was, bracht Händel het grootste deel van z'n leven door in Engeland en werd benoemd tot Muziekmeester in de kapel van den Hertog Chandos. Voor zijn muziekstukken verkoos hij onderwerpen uit den Bijbel. Zoo is een van zijn composities getiteld „Israël in Egypte" en hierin zijn o. a. de verschillende plagen beschreven. Het gegons der insecten, 't gekletter van de hagelsteenen hoor je daarin, ook het zuchten van de kinderen Israëls, die zwoegden onder de fel-brandende zon, 't gebruis der golven en 't geplons der paarden, wanneer ze de Roode zee oversteken.

Op ouderen leeftijd werd Händel blind, maar toch bleef hij zijn plaats innemen achter het orgel. In de Westminster Abdij te Londen kun je zijn borstbeeld zien en daarnaast op een uitgehouwen blad muziek staan de woorden: „Ik weet, dat mijn Verlosser leeft".

„Abe" Lincoln, zooals hij genoemd werd, was in een hut, midden in het bosch geboren. Zijn ouders waren arme lieden, maar hij werd eerlijk en met beleid opgevoed. Het hoekje van den breeden haard, die in den kouden winter warmte gaf, verschafte Abraham meteen licht om te lezen en te studeeren. De familie Lincoln had een kostbaar bezit, welke bestond uit een ouden Bijbel, die al veel gebruikt was, maar erg bemind ook. Al heel jong begon Abe erg veel van dit boek te houden. Verder las hij ook graag over de jeugd van George Washington. Hij hield er maar een heel eenvoudige leer op na, die tevens richtsnoer was voor zijn heele leven en hem den naam bezorgde van „Lincoln, den barmhartige".

Hij geloofde de leer van Jezus, dat wij onze broeders' hoeder zijn en dat alle menschen voor God gelijk staan. Als jongen bezocht hij de slavenmarkten in het Zuiden van de Vereenigde Staten en vatte daar het plan op om, als dat ooit in zijn macht lag, een eind te maken aan zulke praktijken. Aan zijn toedoen hebben de negers van Amerika hun vrijheid te danken.

Met recht kan van het leven van dezen grooten Amerikaanschen staatsman zijn eigen motto geschreven worden: „Kwaadwillig tegen niemand, liefdevol voor allen".

Ter gelegenheid van het Kerstfeest had in MEDAN een prachtig-geslaagde meeting plaats in de Deli-Club. Meer dan twee honderd bezoekers namen deel. De volgende bijeenkomst was in de Kazerne voor inheemsche militairen. Adjudant Beunders gebruikte de Lichtbeelden-lantaarn, terwijl Stafkapitein Loois de bijeenkomst in het Maleisch leidde. Vrijwel alle militairen uit het Garnizoen waren aanwezig met hun vrouwen en kinderen. Het gebouw was van voor tot achter gevuld. Behalve de Kerstfeestviering en platen omtrent het leven van Jezus, vertelden we ook een en ander van den L.d.H. arbeid". *S.B.*

Heeft iemand U onrecht aangedaan? Wreekt U waardiglijk! Negeer het, en het werk is begonnen; vergeef het, en 't is volbracht. Wie niet tegen een beleediging kan, staat beneden zichzelf.

UITGAVEN VAN HET LEGER DES HEILS

Nederl. - 't Hart naar Boven f 1.75 (*Mevr. Oliphant-Schoch*)
Reinheid des Harten f 1.00
Hoe, Wat en Waarom? f 0.60 (Doel, wezen en werken van het Leger des Heils)
Engelsch- Religion for every day f 2.75
Yearbook of the Salvation Army f 1.50
Fransch en Duitsch - Leonarda de Groot f 1,25

B T P
IJ E L
B K A
E S T
L T E
S E N
N

HANDELS-DEPARTEMENT
LEGER DES HEILS
JAVASTRAAT 16
BANDOENG—JAVA.